

'Siemen, wij vervelen ons...'

Wie behoefte heeft het nieuwe jaar in grote meligheid te beginnen hoeft weinig te doen. Gewoon op de bank blijven hangen en het **Zaai-weekend** over je heen laten komen.

Villa Achterwerk: Zaai non-stop

- ▶ NEDERLAND 3, 11.50-13.25 UUR
- ▶ ZONDAG, NEDERLAND 3, 10.00-14.30 UUR

ZAAI heeft iets uitermate vertrouws. Een houten hek, gras zo ver het oog reikt, wijde wolkenluchten, een in de verte loeiende koe. Zet Irma (de grote bazige) en Ingrid (de lieve sulige) met hun wat zeurderige, Fries-/Terschellingsachtige manier van spreken in dit decor, en de lange, lege dagen uit je jeugd vol verveling in de buitenlucht zijn weer terug. Afgeknipte lange broek aan, simpel speldje in weerbarstig haar, regenlaarzen met kniekousen daarbovenuit, en dan maar hangen.

- Wat is dat?
- Hm? O, dat. Poesiealbum.
- Oooh. Zal ik er iets in schrijven?
- Dacht ik het niet? Ik wist gewoon dat je dat zou vragen.

- Mag het?
- Waarom moet jij er nou ook weer zo nodig in schrijven?
- Ik ben je beste vriendin, da's leuk voor later.
- O enig. Wat wou je d'r inzett'n dan?
- Nou eeh...
- O, geweldig, nee da's waar, da's leuk voor later. Heb je daar een heel of een half kantje voor nodig?
- Ik weet heus wel iets. Thuis. Nu niet.
- Als het misgaat is m'n hele poesiealbum naar de knopp'n.
- Ik ga er echt iets moois van maken.

Behalve Irma (Plien van Bennekom) en Ingrid (Bianca Krijgsman) kent Zaai een vaste passant: Postbode Siemen (Joep Onderdelinden). Op zijn herenfiets met fietstassen, hoog opgetrokken smetteloos witte sokken onder zijn net iets te korte donkere postbodepak komt hij elke dag voorbij, zwoegend tegen de wind langs de dijk, op weg van het ene adres naar het volgende.

- Ho-oi, postbode Siemen!
- Ho-oi!
- Postbode Siemen, kom 'ns, ik moet iets in een poesiealbum schrijven, dus jij moet me helpen.
- I-ik?

- Ja, jij.
- O, maar ik kan nooit iets verzinnen, daarom.
- Dat mag ook niet, het moet echt bestaan.
- Wacht eens, daar skiet me een aardigheidje onder de pet. Eh, dan zet je links, eh, tip, enne rekts eh tap, enne onderin zet je, eh, top.
- Ho maar, dat mag ook niet: puntje puntje blijf geen drop.
- Nee: de datum heeft er een hoedje op.
- Dat mag ook niet.
- Hoezo dat niet?
- Dat haat ze.
- O, het is voor...
- Ja.
- Du-us. Ja, nee, dan wordt het moeilijk.

Waarna het toch van rijmen komt, Ingrid op haar allernetst met vulpen schrijft, mooie glitterplaatjes plakt, enzovoort. Wachtend op Irma kijkt ze nog een keer naar het resultaat. Er passeert een meeuw, hij mikt raak, Ingrid brult het uit, Postbode Siemen fietst langs en weet raad, op het nippertje komt alles goed. Totdat Irma een schrijffout zegt te zien, Ingrid ook wil kijken, en het poesiealbum na enig ge trek door de lucht vliegt. Op weg naar een met water gevulde badkuip in het weiland. En dat is dan pas aflevering 1 van de 29 die dit weekend achter elkaar worden uitgezonden. Sterkte.

ANGELA VAN DER EI